

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Tre smuelle Sange.

Hver Morgen jeg iler saa glad ned til Strand
Og sætter min Fiskerbaad ud ifra Land;
Baaden sig ghnger saa let over Hav,
Jeg cendser ei under mig lurer en Grav.

:: Fisk skal jeg faa,

Store og smaa

Paa Garnet; og derfor jeg skynde mig maa. ::

2. Om Aft'nen jeg ghnger med Baaden saa let;
Naar Vandet er stille og kruses saa net.
Jeg farer da fort over speilblanke Vand,
Og længes da efter den elskede Strand;

:: Thi jeg finder her,

En Pige saa kjær,

Og hun vas mig venter; hun haver mig kjær. ::

3. Og Vjerk'en i Viken nu staar der saa sjøn
Med Blade saa grønne. Jeg sukker i Løn:
Min Tanke bid flyver og giv jeg saa sandt
Min elskede Pige da snarlig nu sandt,

:: Hun kjærlig og mild

Og eiegod snild

Paa Stranden mig venter til jeg komme vil. ::

4. Den Stranden er prægtig, den Bakken er sjøn:
Thi Træerne staar der saa frødig og grøn.
Mellem deres Stammer en Hytte jeg ser,
Og Pigen som bor der saa kjærligen ler.

V box 7:194

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

mm

0

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

;;: Og siger: Du er
Mig inderlig kjær
Jeg vented med Længsel, du kom til mig her ;:

5. Vandgaasen dukker ved tangklædte Strand,
Smaafuglene synde saa vakkert paa Land.
Baaden let seiler paa Bølgerne blaa,
For at jeg kan Den des rækere naa;
;;: Hvor Asse og Lind
Suer for Wind,
Og Pigen ler som skal bli' Hustruen min. ;:

6. Naar Baaden hun siner, bun hastigen gaar
Til Stranden og snarlig i Armen mig faar;
Hun beder mig følge til Hytten sin hen,
Og hvile til næste Dags Morgen igjen,
;;: Da atter jeg maa
Fra hende bortgaa;
Med Baaden did hen over Bølgerne blaa. ;:

7. Saaledes gaar Uge efter anden hen,
Jeg reiser og kommer tilbage igjen;
Dog nærmer sig, tror jeg, den Tiden vel snart
Da der af os engang skal blive et Par.

;;: Ja hun engang her
Hustruen min blir,
O Gud gib at Tiden dertil snart var nær. ;:

[Bjørnson,
Bjørnstjerne]

Ja vi elsker dette Landet
Som det stiger frem

Furet, veirbidi over Vandet
Med de tusind Hjem,
Elsker, elsker det og tænker
Paa vor Far og Mor
Og den Saganat som sørker
Drømme paa vor Jord.

Dette Land har Harald børget
Med sin Kjæmperab,
Dette Land har Haakon værget
Medens Divind kvad;
Paa det Landet Olaf malte
Korset med sit Blod,
Fra dets Høie Sverre talte
Roma midt imod.

Bønder sine Øger brynte,
Hvor en Hær drog frem;
Tordenkjold langs kysten lynte,
Saa den lyftes hjem.
Kvinder selv stod op og stredে,
Som de bare Mænd;
Andre kunde bare græde,
Men det kom igjen!

Norske Mand i Hus og Hytte,
Tak din store Gud!
Landet vilde han beskytte,
Skjont det mørkt saa ud.
Alt, hvad Fædrene har kjempet,
Mødrene har grædt,

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

Har den Herre stille lempet
Saa vi vandt vor Ret!

Ja, vi elßer dette Landet,
Som det stiger frem
Furet, veirbmidt over Vandet
Med de tusind Hjem.

Dg som Fredres Kamp har hævet
Det af Nød til Seir,
Dgsaa vi, naar det blir frævet,
For dets Fred slaar Leir!

Fogtmann, N J
Gud sign vor Konge god!
Giv ham i Farer Mod,
Giv ham din Fred!
Giv du ham vise Raad,
Styrk ham i al hans Daad,
Styrk Svig og Ondskab kaad
i Støvet ned!

Høit sværger Norges Mænd,
Hver i sit Kalb, sin Stand,
Trostab sin Drot!
Trofast i Liv og Død,
Tapper i Krig og Nød,
Altid vort Norge lød
Gud og sin Drot.

Trykt og tilkjøbs i Johan L. Sundts Bogtrykkeri.

[Thjem] u.s.